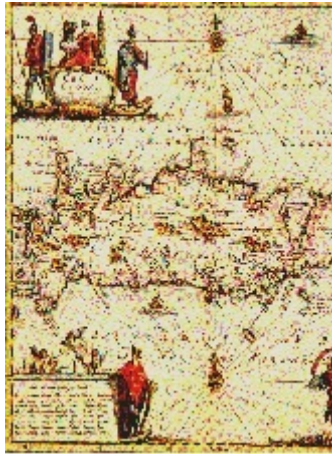

Ο Άγιος Νεομάρτυς Μύρων

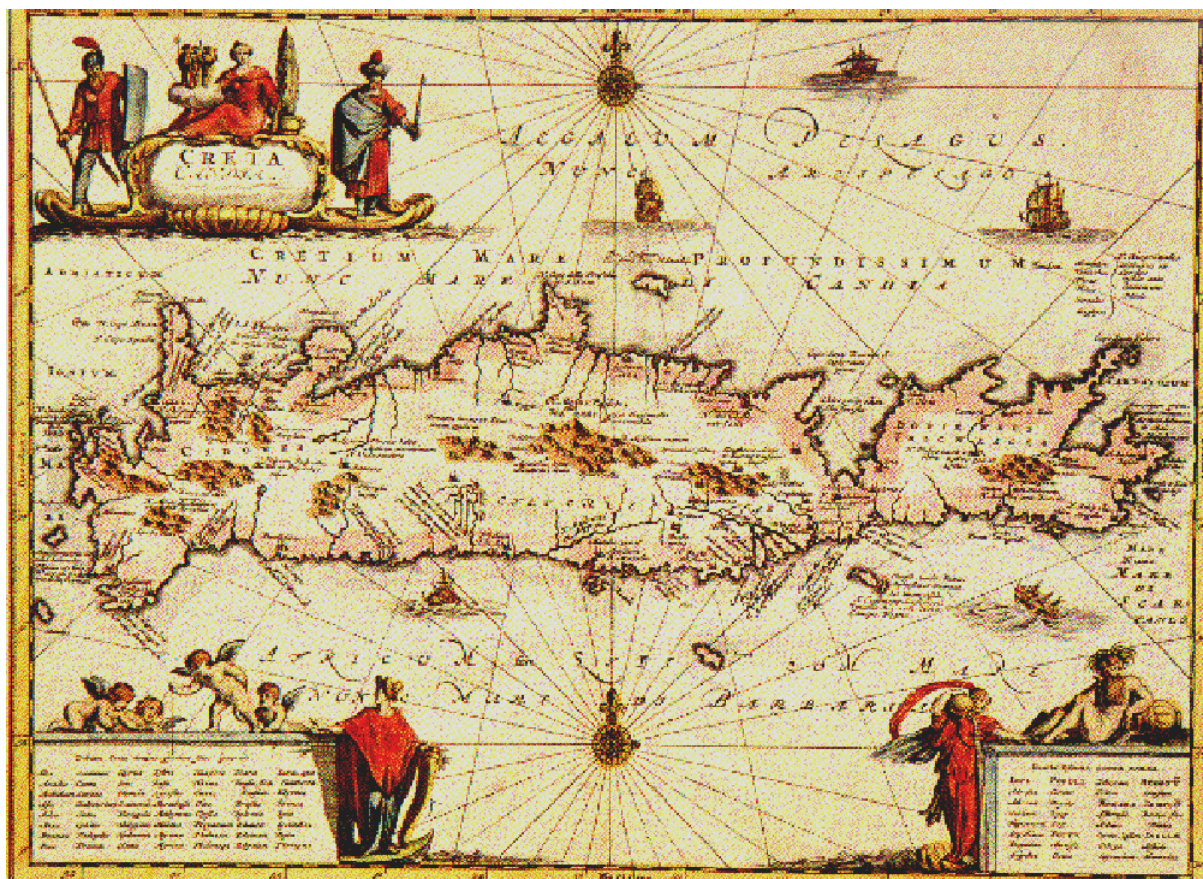
/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στις 20 Μαρτίου 1793 στο Ηράκλειο της Κρήτης

Ο Άγιος καταγόταν από το Ηράκλειο της Κρήτης και είχε ευσεβείς και ευγενείς γονείς.

Από μικρό παιδί είχε συμπεριφορά παιδαριογέροντος. Αν και ήταν μικρός στην ηλικία είχε δηλαδή φρονιμάδα γεροντική. Αγαπούσε εκ φύσεως την παρθενία και την σωφροσύνη. Ήταν δε όμορφος εξωτερικά όπως ήταν και εσωτερικά.

Είχε μάθει την τέχνη του ράφτη την οποία εργαζόταν με πολλή σεμνότητα και συνέπεια στο εργαστήριό του.

Οι γείτονές του Τούρκοι προσπαθούσαν να συναναστρέφονται τον μάρτυρα αλλά εκείνος καθόταν στο εργαστήριό του σοβαρός και ήσυχος χωρίς να αποδέχεται την παρέα τους και τις συζητήσεις τους. Επειδή λοιπόν τον φθονούσαν και δεν υπέφεραν την τόση του σεμνότητα, ήθελαν να τον εξισλαμίσουν. Τι μηχανεύτηκαν! Βρήκαν ένα τουρκόπουλο και το έπεισαν να πει πως το βίασε ο Μύρων. Με τη συκοφαντία αυτή τον άρπαξαν με μεγάλη μανία και τον πήγαν στον δικαστή.

Ο δικαστής τον ρώτησε εάν είναι αληθινή η κατηγορία. Ο Άγιος αποκρίθηκε ότι αδικώς και ψευδώς τον κατηγορούν, τέτοιο πράγμα δεν έκανε ποτέ αλλά ούτε καν έχει ιδέα γι' αυτό. Οι κατήγοροί του όμως φώναζαν ότι είναι αλήθεια και ότι πρέπει ή να γίνει τούρκος ή να θανατωθεί.

Ο Άγιος με θάρρος τους απάντησε ότι δεν αρνούμαι εγώ την πίστη μου και το όνομα του Χριστού αλλά είμαι έτοιμος να υπομείνω όσα βασανιστήρια μου κάμετε για την αγάπη Του. Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θέλω να πεθάνω.

Μόλις το άκουσε ο δικαστής διέταξε να τον δείρουν και να τον κλείσουν στη φυλακή, μέχρι την δεύτερη εξέταση.

Τον οδήγησαν πάλι στο δικαστήριο. Ο δικαστής προσπάθησε να τον κάνει να αρνηθεί,τάζοντάς του πολλά χρήματα, δώρα και τιμές ή απειλώντας τον με βασανιστήρια και άτιμο θάνατο, αν παρήκουε. Άλλοι από τους παρισταμένους του έλεγαν, λυπήσου τα νιάτα σου και την ομορφιά σου, έλα στην πίστη μας και θα περάσεις ζωή ένδοξη και ευτυχισμένη.

Ο γενναίος αθλητής του Χριστού έμενε ακλόνητος φωνάζοντας, εγώ την πίστη μου δεν την αλλάζω, Χριστιανός θέλω να πεθάνω.

Οπότε ο δικαστής εξέδωσε καταδικαστική απόφαση, θάνατο δι' απαγχονισμού. Τον πήραν και τον πήγαιναν στον τόπο της εκτέλεσης, έξω από το κάστρο. Όσους Χριστιανούς συναντούσε τους χαιρετούσε λέγοντας :

Συγχωρέστε με, αδελφοί, και ο Θεός να σας συγχωρήσει.

Ακολουθούσε και ο πατέρας του κλαίγοντας για τον θάνατο του γιού του.

Όταν έφθασαν στον καθιερωμένο τόπο ζήτησε την άδεια από τους δημίους και,πλησιάζοντας τον πατέρα του, του καταφίλησε τα πόδια και τα χέρια, ζητώντας την ευχή του και λέγοντάς του να μη λυπάται, γιατί άδικα καταδικάστηκε. Μετά είπε στους δημίους να προχωρήσουν στο έργο τους. Και εκείνοι πέρασαν το σκοινί στο λαιμό του και τον κρέμασαν.

Έτσι έλαβε ο μακάριος Μύρων το στεφάνι του μαρτυρίου. Το ίδιο βράδυ οι Τούρκοι που φύλαγαν το μαρτυρικό λείψανο είδαν ουράνιο φως να κατεβαίνει από τον ουρανό και να σκεπάζει τον Άγιο. Κι αυτό το διέδωσαν σε πολλούς. Το άκουσαν και οι Χριστιανοί και δόξασαν τον Θεό, Αυτόν που δοξάζει τους Αγίους Του.